

บทความการจัดการความรู้ ประจำปีงบประมาณ 2564

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ชื่อเรื่อง การวาดภาพต้นไม้ด้วยเทคนิคจิตรกรรมสีน้ำ
ชื่อ-นามสกุล นายบุญฤทธิ์ พูนพนิช
หน่วยงาน คณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
การจัดการความรู้ด้าน การเรียนการสอน
e-Mail address poonpanitboonyarit@gmail.com

บทสรุปผู้บริหาร

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นสถาบันการศึกษาด้านศิลปะ ที่มุ่งสร้างสรรค์ศาสตร์แห่งศิลป์ ผลิตบัณฑิตให้มีความเป็นเลิศทางศิลปะควบคู่คุณธรรม เพื่อผดุงรักษาและสืบสานศิลปวัฒนธรรมของชาติ ตามอัตลักษณ์ของสถาบันที่ว่า สืบสาน สร้างสรรค์ งานศิลป์ ทั้งนี้ความเป็นเลิศทางศิลปะนั้น จำเป็นต้องมีความมุ่งมั่น มีความรู้ความเข้าใจ มีกระบวนการจัดการความรู้ที่ดีอย่างเป็นระบบ ใน ศาสตร์ทางศิลปะต่าง ๆ เพื่อให้สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้เพื่อสืบสาน สร้างสรรค์ งานศิลป์ และประกอบอาชีพต่อไป

การจัดการความรู้(ด้านการเรียนการสอน) เป็นกระบวนการหนึ่งที่จะทำให้การเรียนการสอน สามารถจัดการองค์ความรู้ได้อย่างเป็นระบบ มีขั้นตอน มีการสืบค้น ค้นคว้า รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อมูลที่ได้นำมาสร้างสรรค์งานศิลป์ ของนักศึกษาและคณาจารย์ในการสร้างงานจิตรกรรม

การจัดการความรู้โครงการการวาดภาพต้นไม้ด้วยเทคนิคจิตรกรรมสีน้ำ ครั้งนี้ เป็นโครงการที่ทำให้ นักศึกษาได้เข้าใจโครงสร้างในการสร้างสรรค์งานทางด้านศิลปะ และต่อยอดในการสร้างงาน ศิลปะแขนงต่าง ๆ โดยนำความรู้ ประสบการณ์ไปเผยแพร่ถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ได้ให้เป็นประโยชน์ แก่ผู้อื่นต่อไป

คำสำคัญ วาดภาพต้นไม้, จิตรกรรมสีน้ำ, ทิวทัศน์

บทนำ

ในพื้นฐานของรายวิชาจิตรกรรม ของวิชาเอกจิตรกรรม สาขาวิชาทัศนศิลป์ คณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้จัดให้มีการเรียนการสอนเกี่ยวกับการวาดภาพทิวทัศน์ซึ่งเป็นเนื้อหาที่สำคัญหัวข้อหนึ่งในพื้นฐานของการวาดภาพจิตรกรรม การวาดภาพจิตรกรรมทิวทัศน์เป็นไปเพื่อให้ผู้ศึกษาเข้าใจในสภาพธรรมชาติของสิ่งมีชีวิตที่อยู่รอบตัวเรา

ในการวาดภาพทิวทัศน์องค์ประกอบหลักคือการวาดต้นไม้ ซึ่งนับเป็นรูปทรงหลักในการสร้างเนื้อหาความเป็นธรรมชาติให้กับภาพจิตรกรรมทิวทัศน์ โดยนักศึกษาในปัจจุบันมักเริ่มฝึกการวาดต้นไม้ในแบบต่างๆก่อน ซึ่งพบว่ายังมีความไม่เข้าใจและอาจจะรู้สึกว่ายากเกินไป หรือสามารถวาดได้แต่ไม่สมบูรณ์ อุปสรรคที่กล่าวมานั้น อาจจะเกิดจากความหลากหลายของวิธีการ เทคนิคต่างๆ ตลอดจนมุมมองความเข้าใจในการมองเห็นแล้วถ่ายทอดออกมาได้หลากหลาย และทักษะในการใช้เทคนิคจิตรกรรมสีน้ำ การจัดการความรู้ด้านการเรียนการสอนนี้

จึงได้รวบรวมสรุปองค์ความรู้ของวิธีการในการมองเห็นรูปทรงต้นไม้แล้วสามารถถ่ายทอดลงบนงานจิตรกรรมได้สัดส่วน โครงสร้างที่ตรงกับสภาวะจริงยิ่งขึ้น ประกอบกับการทดลองทางเทคนิคจิตรกรรมสีน้ำ โดยการใช้พู่กัน การใช้วัสดุอุปกรณ์อื่นๆ เช่น กิ่งไม้ สำลี เกลือ พู่กันใบพัด พู่กันแบน ฯลฯ ทำให้เกิดเป็นพื้นผิว น้ำหนัก แสงเงา สร้างรายละเอียดในการวาดภาพต้นไม้ให้ได้ผลลัพธ์ที่เหมาะสมกับเนื้อหาของรูปทรงต้นไม้

ทั้งนี้ในการวาดภาพต้นไม้ด้วยเทคนิคจิตรกรรมสีน้ำนี้ได้รวบรวมเทคนิค วิธีการที่จะเป็นประโยชน์ในการวาดภาพจิตรกรรมสีน้ำให้กับผู้สร้างสรรค์ได้เข้าใจให้ได้มากที่สุด โดยได้รวบรวมองค์ความรู้ จากคณาจารย์สาขาวิชาทัศนศิลป์ คณะศิลปวิจิตร และศิลปินภายนอกที่มีประสบการณ์ทางด้านการวาดภาพสีน้ำ และการวาดภาพจิตรกรรมทิวทัศน์

วิธีการดำเนินงาน

การดำเนินการจัดการความรู้ เรื่อง การวาดภาพต้นไม้ด้วยเทคนิคจิตรกรรมสีน้ำ ดำเนินการเพื่อรวบรวมองค์ความรู้จากการเรียนการสอนในรายวิชาจิตรกรรมพื้นฐาน และจิตรกรรมสีน้ำ ในวิชาเอกจิตรกรรม สาขาวิชาทัศนศิลป์ คณะศิลปวิจิตร ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับองค์ความรู้ การวาดภาพต้นไม้ด้วยเทคนิคจิตรกรรมสีน้ำ โดยมีการจัดการข้อมูลส่วนของโครงสร้างของรูปทรงต้นไม้ และเทคนิคจิตรกรรมสีน้ำ แบ่งเป็นการดำเนินการต่างๆ ดังนี้

1. การบ่งชี้ หรือค้นหาความรู้

ในกระบวนการค้นหาความรู้และการตั้งหัวข้อองค์ความรู้ที่จะศึกษานั้น เริ่มต้นจากคณะกรรมการการจัดการองค์ความรู้ด้านการเรียนการสอนคณะศิลปวิจิตร ซึ่งประกอบไปด้วยอาจารย์และนักศึกษาประชุมหารือร่วมกัน โดยได้รวบรวมองค์ความรู้ จากคณาจารย์สาขาวิชาทัศนศิลป์ คณะศิลปวิจิตร และศิลปินภายนอกที่มีประสบการณ์ด้านการวาดสีน้ำ การวาดภาพจิตรกรรมทิวทัศน์ เพื่ออธิบายรูปแบบและวิธีการจัดการจัดการความรู้(ด้านการเรียนการสอน) ซึ่งประเด็นหัวข้อองค์ความรู้ที่นักศึกษาจะทำการศึกษารวบรวม คือ การวาดภาพต้นไม้ด้วยเทคนิคจิตรกรรมสีน้ำ

2. การสร้างและแสวงหาความรู้

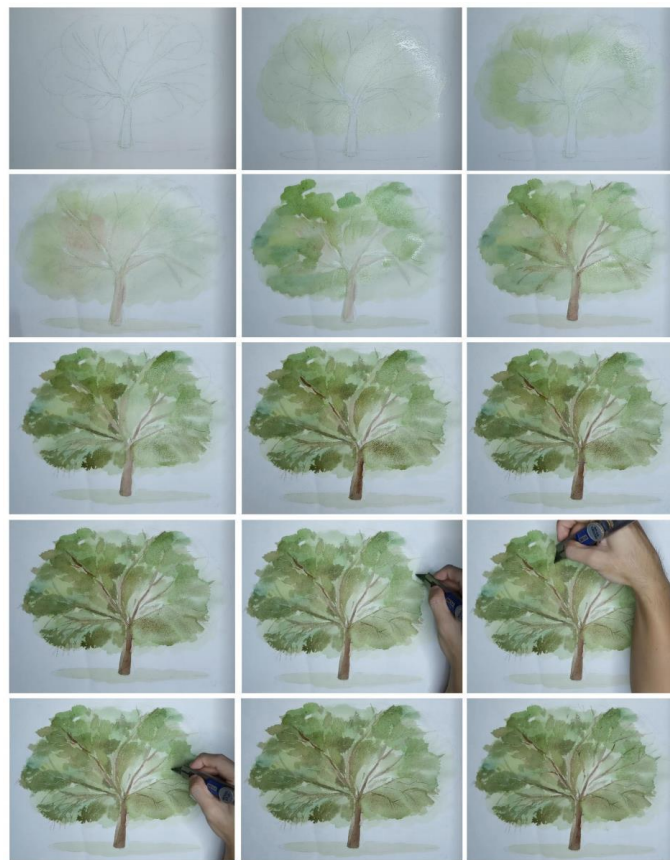
จากประเด็นในการสร้างความเข้าใจในการสร้างรูปทรงของต้นไม้ นั้น โดยการใช้รูปทรงเรขาคณิตเป็นรูปทรงโครงสร้างพื้นฐานเริ่มต้น เพื่อใช้ในการทำความเข้าใจกับรูปทรงและโครงสร้างของต้นไม้ชนิดต่างๆ โดยมุ่งเน้นไปที่โครงสร้าง ปริมาตร และน้ำหนักในการขยายผลประกอบสร้างเป็นรูปทรงต้นไม้ชนิดต่างๆ

โดยสรุปเบื้องต้นได้ว่าการทำความเข้าใจและขยายผลรูปทรงต้นไม้ นั้น มีความหมายและเหตุผลในการศึกษา จากรูปทรงรอบตัวเรานั้นเอง โดยผ่านจากการสังเกต รูปทรงในการวาดภาพ จากต้นไม้ที่มีอยู่ในสภาพแวดล้อม โดยจากการสาธิตจากการวาดต้นไม้แสดงให้เห็นถึงน้ำหนัก รูปทรง แลโครงสร้างต้นไม้ โดยใช้การอธิบายควบคู่กับการสาธิต

จากนั้นคณะกรรมการได้รวบรวมปรึกษา เข้าสู่กระบวนการจัดการความรู้ขั้นตอนให้เป็นระบบต่อไป

ภาพที่ 1 การใช้รูปทรงเรขาคณิตเป็นรูปทรงโครงสร้างพื้นฐานเริ่มต้น ในการสร้างรูปทรงต้นไม้
ที่มา : จากผู้ศึกษา

ภาพที่ 2 ภาพการลงสีด้วยเทคนิคจิตรกรรมสีน้ำ
ที่มา : จากผู้ศึกษา

ภาพที่ 3 ภาพผลงานเสร็จสมบูรณ์

ที่มา : จากผู้ศึกษา

การทดลองเทคนิคการวาดภาพด้วยเทคนิคจิตรกรรมสีน้ำ

จากการรวบรวมองค์ความรู้ที่จะศึกษา นำมาสู่การเรียบเรียงองค์ความรู้เพื่อสร้างและแสวงหาความรู้ โดยเริ่มต้นจากขั้นตอนการคิดค้น ทดลอง ชนิดอุปกรณ์ การรองรับเทคนิค เพื่อมาใช้กับสีน้ำ ในผลงาน ภาพทิวทัศน์ เช่น พุ่มกัน แปร่ง กิ่งไม้ วาดลงบนกระดาษ และเฟรมผ้าใบ

ผลสรุปหลังจากการทดลองเทคนิค (จากภาพที่ 13) จากการปฏิบัติงานและความรู้ความเข้าใจทางการพัฒนาทักษะการใช้สีน้ำวาดต้นไม้ที่เพิ่มมากขึ้น เช่น ในการเข้าใจลักษณะมิติ ระยะปริมาตรแสงเงา เพราะสามารถสร้างพื้นที่ของแสงเงาได้ไวขึ้น ด้วยเทคนิควิธีการปาดที่ใช้เวลาน้อย ลงบนพื้นวัสดุทั้งสองรูปแบบ และเทคนิคอื่นๆผสม ได้ผลลัพธ์ดังนี้

- วาดลงบนกระดาษ สีจะซึมเข้าเนื้อกระดาษแห้งเร็ว เคลือบสีได้ไม่มาก สีจะมีความเข้มและความจัดของสี สีสีมีความคงทนอยู่บนพื้นผิวกระดาษได้ดี สามารถสร้างเทคนิคได้หลากหลายกับผิวกระดาษ
- วาดบนผ้าใบ สีจะแห้งช้า ไม่ซึมเข้าผิววัสดุ เคลือบสีได้นาน สีอาจหลุดออกได้ สีจะไม่เข้มหรือความจัดของสีจะไม่มาก แต่ลักษณะของโทนสีมีความกลมกลืนกัน

ภาพที่ 4 ภาพการทดลองวัสดุการวาดภาพด้วยเทคนิคจิตรกรรมสีน้ำ

ที่มา : จากผู้ศึกษา

ภาพที่ 5 อาจารย์ให้คำอธิบาย และสาธิตให้นักศึกษาเข้าใจก่อนการวาดภาพจริง
ที่มา : จากผู้ศึกษา

ภาพที่ 6 นักศึกษาปฏิบัติงานวาดภาพต้นไม้จากสภาพแวดล้อมจริง
ที่มา : จากผู้ศึกษา

3. การจัดความรู้ให้เป็นระบบ

ในประวัติศาสตร์ของการวาดภาพทิวทัศน์ที่สามารถสืบค้นหาข้อมูลได้นั้น เริ่มจากจุดเริ่มต้นของ การวาดภาพทิวทัศน์ หรือมีชื่อเรียกว่า ภาพวิว นั้น เป็นภาพที่ถ่ายทอดเรื่องราวเกี่ยวกับธรรมชาติสิ่งแวดล้อมรอบๆตัวมนุษย์จากการมองเห็นธรรมชาติ เช่น แม่น้ำ ทุ่งนา ต้นไม้ แผ่นดิน ท้องฟ้า ป่าไม้ ภูเขา สภาพอากาศ ฯลฯ ประกอบรวมกันเป็นภาพทิวทัศน์ ซึ่งสามารถจำแนกรูปแบบศิลปะที่เด่นชัดอย่างกว้างๆ คือ ศิลปะตะวันตก และศิลปะตะวันออก โดยเมื่อประมาณยุคก่อนประวัติศาสตร์ มนุษย์เริ่มมีการวาดภาพหรือสัญลักษณ์ในลักษณะบันทึกลงและถ่ายทอดเรื่องราวสิ่งที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีรูปทรงต้นไม้เป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งอยู่ตลอดมา ตั้งแต่ยุคประวัติศาสตร์ ศิลปินชาวอียิปต์ใช้วัสดุธรรมชาติ เช่น ต้นอ้อ วาดภาพทิวทัศน์สัตว์ท่ามกลางธรรมชาติ เช่นเดียวกันในยุคกรีกโรมันมาจนถึงยุคฟื้นฟูศิลปวิทยา ศิลปินยังคงวาดภาพทิวทัศน์ในลักษณะเป็นเพียงฉากหลังของภาพคน ในเวลาต่อมาช่วงคริสต์วรรษที่ 17 ผลงานภาพวาดทิวทัศน์ได้เริ่มแสดงบทบาทลักษณะเด่นชัดยิ่งขึ้น เมื่อศิลปินชาวดัตช์ให้ความสำคัญในการวาดภาพทิวทัศน์เท่ากับการวาดภาพแบบอื่นๆ และหลังจากนั้นมาได้ส่งอิทธิพลให้การวาดภาพทิวทัศน์เป็นที่นิยมและแพร่หลายมากยิ่งขึ้นในหมู่ศิลปินชาวตะวันตกในยุคสมัยต่อมา

จากประวัติศาสตร์ของการวาดภาพทิวทัศน์นั้น จะเห็นได้ว่าการวาดภาพทิวทัศน์มีส่วนสำคัญในการทำให้ศิลปินเข้าใจในธรรมชาติรอบตัว และให้แรงบันดาลใจในการสร้างผลงานศิลปะ ดังนั้นการวาดภาพทิวทัศน์จึงมีบทบาทสำคัญในวงการศิลปะ เมื่อสามารถเข้าใจในโครงสร้าง และรูปทรงต่างๆที่ประกอบกันเป็นรูปทรงของต้นไม้ได้ ทำให้สามารถนำไปใช้ขยายผลพัฒนาการสร้างรูปทรงต้นไม้ในรูปแบบต่างๆได้ ดังนั้นการศึกษา และทำความเข้าใจในการสร้างรูปทรงโครงสร้างของต้นไม้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการสร้างสรรค์งานภาพวาดทิวทัศน์ และงานศิลปะในแขนงอื่นๆ

ต้นไม้ จัดเป็นรูปทรงอินทรีย์รูป (Organic Form) หรือรูปทรงธรรมชาติ (Natural Form) หมายถึง รูปทรงของสิ่งมีชีวิต หรือมีลักษณะคล้ายสิ่งมีชีวิต มีโครงสร้างที่ประกอบขึ้นด้วยการขยายตัวและผนึกตัวของเซลล์ต่างๆ ได้แก่ คน สัตว์ พืช ฯลฯ ซึ่งในงานศิลปะมีความหมายถึง รูปทรงที่ให้ความรู้สึกว่ามีโครงสร้างของชีวิตและเติบโตได้ รูปทรงต้นไม้ตามลักษณะของการมองเห็นทางกายภาพ มีลักษณะโครงสร้างทั้งหมดของต้นไม้ที่ปรากฏแก่สายตาในลักษณะ 3 มิติ คือมีทั้งส่วนกว้าง ส่วนยาว ส่วนหนา หรือลึก คือ จะให้ความรู้สึกเป็นแท่ง มีเนื้อที่ภายใน มีปริมาตร และมีน้ำหนัก ในการศึกษาครั้งนี้คือ การถ่ายทอดจากความเป็นรูปทรงต้นไม้ที่มนุษย์มองเห็นได้มาสู่ความเป็นรูปร่างในงานจิตรกรรมสีน้ำ ที่มีการให้สี ค่าน้ำหนักและแสงเงา ดูเป็นรูปทรงต้นไม้ ซึ่งรูปทรงต้นไม้ นั้น จัดเป็นรูปร่างธรรมชาติ (Natural Shape) หมายถึง รูปร่างที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เช่น คน สัตว์ และพืช เป็นต้น มีลักษณะบางอย่างที่ผสมผสานกันระหว่างมีโครงสร้างรูปร่างเลขาคณิต และมีรูปร่างอิสระ

ในการจัดการความรู้นี้ ได้จัดเก็บข้อมูลภาพถ่ายขั้นตอนการวาดภาพต้นไม้ ภาพทิวทัศน์ และได้บันทึกแบบเอกสารอธิบายขั้นตอน เทคนิค วิธีการต่างๆ

4. การประมวลและกลั่นกรองความรู้

จากการปฏิบัติงานและทดลองเทคนิค ได้เรียบเรียงกระบวนการต่างๆ แล้วประมวลและกลั่นกรองความรู้ พร้อมแก้ไขเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ โดยแบ่งเป็น 3 กระบวนการ

1. การศึกษารูปทรงต้นไม้
2. การทดลองวาดและทำความเข้าใจรูปทรงต้นไม้
3. การนำเสนอรูปทรงต้นไม้กับภาพทิวทัศน์ในลักษณะต่างๆ

5. การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้

กระบวนการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ จากการจัดการความรู้ ด้านการเรียนการสอนนั้น หลังจากที่ได้ทำรายงานผลการจัดการความรู้ ด้านการเรียนการสอน เรื่อง “การวาดภาพต้นไม้ด้วยเทคนิคจิตรกรรมสีน้ำ” ทำให้เกิดกระบวนการทดลองและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ระหว่างนักศึกษาและอาจารย์คณะศิลปวิจิตร ได้พัฒนาต่อยอดจากพื้นฐานในการวาดภาพต้นไม้ด้วยเทคนิคจิตรกรรมสีน้ำ สู่รูปแบบผลงานประเภทสร้างสรรค์รองรับด้วยเทคนิคต่างๆ

6. การเข้าถึงความรู้

จากกระบวนการที่ได้ดำเนินการมาแล้วนั้น คณะกรรมการได้เรียบเรียงองค์ความรู้ทางด้านการเรียนการสอน อย่างมีระบบมีขั้นตอน และนำองค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษาดังกล่าวมาใช้ในการเรียนการสอนรายวิชาจิตรกรรมพื้นฐาน และจิตรกรรมสีน้ำ ในทุกระดับชั้นปี โดยรายงานผลไปยังคณบดีคณะศิลปวิจิตร เพื่อทำการเผยแพร่ให้บุคคลทั่วไปได้นำไปใช้ประโยชน์ทางการศึกษาและสร้างสรรค์ผลงานได้ โดยจัดเก็บองค์ความรู้ดังกล่าวที่ห้องสมุดคณะศิลปวิจิตร บนเว็บไซต์ของคณะศิลปวิจิตร รวมทั้งช่องทางออนไลน์เพื่อเผยแพร่องค์ความรู้ทางการศึกษา ให้นักศึกษาและบุคคลทั่วไปสามารถเข้าถึงองค์ความรู้ได้สะดวก และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการต่อยอดสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมเทคนิคสีน้ำต่อไป

7. การเรียนรู้

เมื่อได้ดำเนินงานต่างๆ แล้วเสร็จ ผู้ศึกษาได้พิจารณาผลงานของนักศึกษา และมีการสอบถามความเข้าใจในการใช้โครงสร้างแบบต่างๆ วิเคราะห์ถึงประเด็นปัญหาอุปสรรคต่างๆในการทำงาน เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และบทสรุปของการนำไปใช้ ปรับปรุง และพัฒนาการทักษะและมุมมองของนักศึกษา ว่าสามารถได้รับองค์ความรู้ความเข้าใจในการวาดภาพต้นไม้ด้วยเทคนิคจิตรกรรมสีน้ำ คณะกรรมการได้จัดการประชุมเพื่อสรุปผลการดำเนินงานในภาพรวม รวมทั้งเรื่องของการดำเนินงาน องค์ความรู้ที่ได้จากการดำเนินงาน ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ จากกระบวนการทดลอง และปฏิบัติงาน ทำให้สรุปได้ถึงการเสริมสร้างรูปแบบความเข้าใจในเนื้อหาของรูปทรงต้นไม้ ผ่านวิธีการมองด้วยลักษณะรูปทรงเรขาคณิตพื้นฐานง่ายๆ เห็นเป็นโครงสร้างของลำต้นที่มีเส้นแกนแล้วแตกหน่อออกเป็นเส้นกิ่งก้านสาขา ระบายและลักษณะของพุ่มไม้ ใบไม้ สีเส้นที่สะท้อนค่าน้ำหนักแสงเงา ทำให้การร่างภาพได้โครงสร้างและสัดส่วนที่แสดงลักษณะของรูปทรงต้นไม้ชนิดนั้นได้อย่างสมบูรณ์ ผสมผสานไปด้วยกับเทคนิควิธีการจิตรกรรมสีน้ำ การลงสีด้วยเทคนิคต่างๆจากการ

ทดลองและเลือกใช้เทคนิคและวัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับเนื้อหาของรูปทรงต้นไม้ เพื่อให้ได้องค์ความรู้ไปใช้ในการเรียนการสอน และเผยแพร่ต่อไปตามช่องทางต่างๆ

ปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงานนั้น สามารถสรุปจากการศึกษาได้ว่า ข้อสังเกตจากการศึกษา คือ เนื่องจากนักศึกษาอาจจะไม่คุ้นชินกับการใช้ลักษณะเส้นรูปทรงเรขาคณิตในการร่างภาพโครงสร้างของรูปทรงต้นไม้ อาจจะใช้เวลาในการร่างภาพนานขึ้น แต่สามารถทำให้เกิดความเข้าใจและความถูกต้องในเชิงกายวิภาค สัดส่วน โครงสร้างของต้นไม้ได้มากกว่าการร่างภาพโดยไม่มีโครงสร้างสำหรับผู้เริ่มต้นวาดภาพ ซึ่งหากฝึกฝนปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ การร่างภาพโดยไม่มีโครงสร้างก็จะสามารถทำได้ถูกต้องและเกิดความชำนาญมากยิ่งขึ้น มุมมองความเข้าใจของการมองภาพของผู้วาดภาพ และทักษะความเข้าใจในการใช้สีน้ำ ทั้งสองส่วนมีความสัมพันธ์กัน ซึ่งเป็นส่วนที่หากผู้วาดนำไปใช้ในการปฏิบัติงานฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ในการปรับมุมมองภาพโดยใช้องค์ความรู้จากการดำเนินงาน กับการใช้เทคนิคจิตรกรรมสีน้ำ จะทำให้นักศึกษาเข้าใจมากยิ่งขึ้น

สรุปและอภิปรายผลการดำเนินงาน

สรุปผลการดำเนินงาน

ผลผลิตองค์ความรู้ที่ได้จากการดำเนินงาน ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ จากกระบวนการทดลอง และปฏิบัติงาน ทำให้สรุปได้ถึงเสริมสร้างรูปแบบความเข้าใจในเนื้อหาของรูปทรงต้นไม้ ผ่านวิธีการมองด้วยลักษณะรูปทรงเรขาคณิตพื้นฐานง่ายๆ เห็นเป็นโครงสร้างของลำต้นที่มีเส้นแกนแล้วแตกหน่อออกเป็นกิ่งก้านสาขา ระบายและลักษณะของพุ่มไม้ ใบไม้ สีเส้นที่สะท้อนค่าน้ำหนักแสงเงา ทำให้การร่างภาพได้โครงสร้างและสัดส่วนที่แสดงลักษณะของรูปทรงต้นไม้ชนิดนั้นได้อย่างสมบูรณ์ ผสมผสานไปด้วยกับเทคนิควิธีการจิตรกรรมสีน้ำ การลงสีด้วยเทคนิคต่างๆจากการทดลองและเลือกใช้เทคนิคและวัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับเนื้อหาของรูปทรงต้นไม้ เพื่อให้ได้องค์ความรู้ไปใช้ในการเรียนการสอน และเผยแพร่ต่อไปตามช่องทางต่างๆ

อภิปรายผลการดำเนินงาน

จากการดำเนินงานนั้น สามารถสรุปจากการศึกษาได้ว่า ข้อสังเกตจากการศึกษา คือ เนื่องจากนักศึกษาอาจจะไม่คุ้นชินกับการใช้ลักษณะเส้นรูปทรงเรขาคณิตในการร่างภาพโครงสร้างของรูปทรงต้นไม้ อาจจะใช้เวลาในการร่างภาพนานขึ้น แต่สามารถทำให้เกิดความเข้าใจและความถูกต้องในเชิงกายวิภาค สัดส่วน โครงสร้างของต้นไม้ได้มากกว่าการร่างภาพโดยไม่มีโครงสร้างสำหรับผู้เริ่มต้นวาดภาพ ซึ่งหากฝึกฝนปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ การร่างภาพโดยไม่มีโครงสร้างก็จะสามารถทำได้ถูกต้องและเกิดความชำนาญมากยิ่งขึ้น มุมมองความเข้าใจของการมองภาพของผู้วาดภาพ และทักษะความเข้าใจในการใช้สีน้ำ ทั้งสองส่วนมีความสัมพันธ์กัน ซึ่งเป็นส่วนที่หากผู้วาดนำไปใช้ในการปฏิบัติงานฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ในการปรับมุมมองภาพโดยใช้องค์ความรู้จากการดำเนินงาน กับการใช้เทคนิคจิตรกรรมสีน้ำ จะทำให้นักศึกษาเข้าใจมากยิ่งขึ้น

บทส่งท้าย หรือข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะ การจัดการองค์ความรู้นี้นั้น สามารถนำไปใช้ในการสร้างสรรค์งานจิตรกรรม ที่มีเนื้อหาของรูปทรงต้นไม้ ธรรมชาติ การใช้เทคนิคจิตรกรรมสีน้ำ และประยุกต์ใช้ได้กับงานศิลปะ ในการทำความเข้าใจโครงสร้างธรรมชาติของต้นไม้ และพัฒนาไปสู่การสร้างสรรค์ต่อไปได้

เอกสารอ้างอิง

โธมัส เอ็ม ปารรฆอน: เขียน, นิวัติ วัฒน: แปลจาก การเขียนภาพสีน้ำฉบับสมบูรณ์, กรุงเทพฯ: ทริปเพิ้ล เอ็ดดูเคชั่น, 2560.
ชลุด นิมเสมอ, องค์ประกอบของศิลปะ, พิมพ์ครั้งที่ 7 ฉบับปรับปรุงเพิ่มเติม กรุงเทพฯ : อมรินทร์, 2553.
น. ณ ปากน้ำ, สัจจัตถ์งานแสดงนิทรรศการสีน้ำของกลุ่ม “WHITE”, กรุงเทพฯ : อมรินทร์การพิมพ์, 2525.
ศุภพงศ์ ยืนยง, หลักการเขียนภาพ, กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2547.